

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614201009
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8614201009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu E. L., nar. XX.XX. XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX R., právne zastúpený Centrom právnej pomoci so sídlom Námestie Slobody 12, P.O.BOX 18, 810 05 Bratislava 15, IČO: 30798841, zastúpeného Kancelária Svidník, Sovietskych hrdinov 102, 089 01 Svidník, proti žalovanej H. Y., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. F. XXX/XX, XXX XX R., o zaplatenie 445,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 4C/182/2014-58 zo dňa 20.05.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok vo výške 26,50 Eur.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanej.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 445,- Eur, úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 445,- Eur od 12.07.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania na účet Centra právnej pomoci so sídlom Námestie slobody 12, P.O.BOX 18, 810 05 Bratislava 15, IČO: 30 798 841, vo výške 265,72 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 26,50 Eur na účet Okresného súdu vedený v Štátnej pokladnici č.ú. 7000161711/8180, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 657 a § 658 ods.1 a ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že sa s návrhom stotožnil, pretože bolo preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke dňa 11.06.2013 pričom strany sporu samotné uzavretie zmluvy nepopierajú, toto navyše potvrdzuje písomné potvrdenie na pokladničnej potvrdenke z 11.06.2013 podľa ktorej žalobca dňa 11.06.2013 požičal žalovanej sumu 545,- Eur s tým, že táto sa ma vrátiť do mesiaca 11.07.2013 a strany sporu toto vlastnoručne podpísali. Tento stav nebol a nie je sporný pretože sporové strany toto priznali, zároveň priznali aj plnenie z mesiaca august 100,- Eur ako aj samotný dlh - zostatok nesplatennej pôžičky vo výške 445,- Eur. V konaní bolo preukázané, že návrh žalobcu je dôvodný a tento vo vzťahu k žalovanej sa domáha zaplatenia zvyšku nesplatennej pôžičky vo výške 445,- Eur. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní výsluchom strán sporu, aj výsluchom svedka H.V. aj listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že návrh je dôvodný pretože nebol preukázaný opak v konaní, t. j. že žalovaná sumu 445,- Eur žalobcovi vrátila. Takýto dôkaz pred súdom predložený nebol,

z ktorého by vyplývalo plnenie zo strany žalovanej pre žalobcu. Súd vypočul navrhovanú svedkyňu H.V., rod. Y., ktorá je dcérou žalovanej, ktorá sa zároveň považuje za blízku osobu avšak táto pred súdom okrem skutočnosti, že peniaze jej dala matka a že bola biela obálka iné relevantné dôkazy nevedela uviesť, teda o aké bankovky sa jednalo ktoré tvorili sumu 455,- Eur pričom svedkyňa uviedla, že vrátila 450,- Eur teda už tu je rozpor, taktiež nevedela uviesť ani rozmer obálky a už toto samo o sebe vytvára stav pochybnosti spôsobu plnenia žalovanej pre žalobcu cestou ďalšej osoby, pričom žalovaná toto právo že splnila a vo vzťahu k žalobcovi nemá žiadne pozdĺžnosti odôvodnila aj tým, že svojej dcére verí, pričom konkrétny dôkaz ako povinnosť bola splnená predložený nebol. Súd zobral na zreteľ účastníkmi uvádzané skutočnosti vrátane osobných vzťahov avšak toto netvorí dôkaz o splnení povinnosti. Taktiež zmluva o pôžičke ktorá bola uzavretá medzi Y. Y. (dcérou žalovanej) a žalovanou H. Y. zo dňa 12.09.2013 na sumu 7.689,60 Eur nesúvisí s predmetom konania ani spôsobom splnenia povinnosti vo vzťahu k žalobcovi, táto vytvára vzťah medzi veriteľom a dlžníkom zmluvy o pôžičke a so žalobcom to vôbec nesúvisí, ani s predmetom konania. Bez povšimnutia nemôže zostať ani skutočnosť, že veriteľ a dlžník predmetnej zmluvy o pôžičke sú blízke osoby (dcéra - matka). Pri rozhodovaní o veci samej súd zobral zreteľ na už uvádzané dôkazy a v tejto intencii rozhodol. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že došlo k zmluve o pôžičke, zo sumy 545,- Eur žalovaná splnila sumu 100,- Eur, zostatok nesplatenej pôžičky vo výške 445,- Eur nebol splnený teda žalovaná nesplnila povinnosť, aj napriek tomu, že pred súdom boli produkované dôkazy zmluva o pôžičke z 12.09.2013, výsluch svedkyne pričom v oboch prípadoch sa jedná o blízke osoby (dcéry, matka), pričom konkrétny dôkaz o plnení nebol predložený. Ku dôkazu cestou svedkyne žalobca výslovne uviedol, že svedkyňa za ním nikdy nebola vo veci vrátenia peňazí tak ako to uvádzala pred súdom. Nakoľko v konaní nebol preukázaný opak dôkazu - splnenie povinnosti zo strany žalovanej, vo veci bolo potrebné rozhodnúť spôsobom ako je uvedené vo výroku rozsudku. Uzavretá zmluva medzi stranami sporu má znaky prenechania veci, druhovo - genericky určenú vec, dočasnosť vzťahu, povinnosť vrátiť a dobu splatnosti. Priznanie úroku z omeškania so základnou úrokovou sadzbou vo výške 5,50 % ročne zo sumy 445,- Eur od 12.07.2013 do zaplatenia odôvodnil súd prvej inštancie tak, že na základe zmluvy o pôžičke žalovaná sa zaviazala požičanú sumu vrátiť do 11.07.2013, čo sa tak nestalo. Túto nesplnila ani neskôr a svojím postupom sa dostala do omeškania. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016. Vyslovil, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na účet Centra právnej pomoci č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Štátnej pokladnici, variabilný symbol: 11418214, vo výške 265,72 Eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z paušálnej odmeny podľa § 14a ods. 2 písm. a/ vo výške 200,- Eur, režijského paušálu podľa § 16 ods. 3: prevzatie a príprava zastúpenia - 8,04 eura, písomné podanie návrhu dňa 26.02.2014 - 8,04 Eur, vyčíslenie trov konania 16.6.2014 - 8,04 Eur, vyjadrenie ku konaniu 04.12.2014 - 8,04 Eur, vyjadrenie ku konaniu 23.01.2015 - 8,39 Eur, zastupovanie na pojednávaní 03.03.2015 - 8,39 Eur, vyjadrenie ku konaniu 31.03.2015 - 8,39 Eur, zastupovanie na pojednávaní 20.05.2015 - 8,39 Eur, spolu 265,72 Eur, podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Zaplatenie súdneho poplatku vo výške 26,50 Eur žalovanou odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobcovi bolo rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 11.02.2014 bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci a určený právnik podľa zákona č. 71/1992 Zb., § 4 ods. 3 žalobca je oslobodený od súdneho poplatku, poplatková povinnosť podľa citovaného zákona § 2 prechádza na žalovanú.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Uviedla, že nemôže s výrokom rozsudku súhlasiť. Má za to, že pohľadávku vo výške 445,- Eur žalobcovi riadne a včas vrátila, čo aj žalobca pripúšťa. V tejto súvislosti poukázala na otázku žalobcu vo vzťahu k svedkyňi H.V. mladšej, ktorú položil, že prečo peniaze nevrátila žalovaná, ale svedkyňa. Táto uviedla, že bola doma, mala cestu. Matka povedala, či mu peniaze zanesie a ona s tým súhlasila. Už touto otázkou zo strany žalobcu je priznanie, že pohľadávku skutočne prevzal. Zo strany súdu prvej inštancie došlo k pochybeniu a to tak, že uvedenú otázku položenú svedkyňi nebral do úvahy. V čase kedy súd pojednával zmluvu o požičaní peňazí došlo k pochybeniu a to tak, že zmluva je vtedy platná, ak je v zmluve uvedený dátum prevzatia akým spôsobom bude vrátená suma, či už je to v splátkach ku dňu kedy majú byť jednotlivé splátky vrátené, či je to mesačným alebo jednorázovým vyplatením. Keďže táto zmluva nebola predložená, mal súd prvej inštancie žalobu zamietnuť alebo vyzvať žalobcu aby predložil zmluvu o pôžičke ako dôkaz. Zo strany žalovanej boli predložené dôkazy o úvere, o ktorých požiadala dcéra Y. Y. a následne požičala žalovanej peniaze, aby pohľadávku voči žalobcovi vyrovnala, čo aj žalobca priamo, či nepriamo nepopiera. Preto navrhla, aby odvolací súd vo veci rozhodol, žalobu voči žalobcovi ako nedôvodnú zamietol.

5. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok v celom rozsahu. S odvolaním nesúhlasil. V súvislosti s otázkou položenou svedkyni H. Y. ml. dal do pozornosti, že viackrát súdu prvej inštancie na pojednávaní jasne uviedol, že peniaze mu neboli vrátené. Uvedené je zachytené aj v zápisnici o pojednávaní. Peniaze z titulu pôžičky, resp. zvyšná časť peňazí, t.j. žalovaná suma s príslušenstvom žalobcovi nebola nikdy vrátená a to aj ani samotnou žalovanou ani prostredníctvom iných osôb. Žalovaná nikdy nespochybnila uzavretie zmluvy o pôžičke. To, že žalobca mal na písomnom potvrdení o výbere peňazí z účtu v banke aj podpis žalovanej s uvedením požičanej sumy, dňa požičania sumy, t.j. reálneho prevzatia sumy žalovanou a dňa dokedy žalovaná požičané peniaze vráti mu len uľahčilo dôkaznú situáciu, nakoľko zmluva o pôžičke nemusí byť v písomnej forme. Uvádzané potvrdenie banky bolo priložené k žalobe vo veci samej. Zmluva o pôžičke je tzv. reálnou zmluvou, čo znamená, že veriteľ reálne odovzdá dlžníkovi vec a dlžník sa prevzatím veci zaväzuje, že veriteľovi do určitej, resp. dohodnutej doby vráti druhovo rovnakú vec. V tomto prípade predmetom zmluvy o pôžičke boli peniaze a to suma 545,- Eur. Žalobca opätovne dal odvolaciemu súdu do pozornosti, že žalovaná mu po uzavretí zmluvy o pôžičke a zároveň dávno po splatnosti dlhu vrátila sumu 100,- Eur, o čom žalovaná taktiež nemá žiadne potvrdenie a zvyšnú sumu 445,- Eur mu nevrátila ani žalovaná ani žiadna iná splnomocnená osoba. Žalobca mohol pokojne žalovať sumu 545,- Eur, avšak jeho morálne zásady, ako aj jeho zmysel pre spravodlivosť mu to nedovolili, tak sa rozhodol žalovať len sumu, ktorá mu v zmysle právneho poriadku náleží.

6. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej bolo žalovanej doručené dňa 21.07.2015. Žalovaná vyjadrenie k vyjadreniu nepodala.

7. V odvolacom konaní požiadala žalovaná o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Uznesením č.k. 4C/182/2014-104 zo dňa 15.01.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.02.2016 bolo žalovanej priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

8. Odvolací súd pre zrozumiteľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu najskôr musí konštatovať, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Z. z. v znení zmien a doplnkov účinného do 30. 06. 2016), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nových civilných procesných kódexov, a to zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. 07. 2016, pričom aplikoval ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie (okresného súdu) ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 09.02.2017 a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

10. Predmetom konania je vrátenie pôžičky vo výške 445,- Eur žalobcovi zo strany žalovanej. Žalobca tvrdil, že požičal žalovanej sumu 545,- Eur, pričom sa dohodli, že žalovaná požičané peňažné prostriedky vráti žalobcovi do 11.07.2013. Žalovaná povinnosť v termíne nesplnila a ani neskôr. Z poskytnutej sumy žalobcovi mala vrátiť 100,- Eur a zostatok sumy 445,- Eur mu dosiaľ mala zostať dlžná. Žalobca adresoval žalovanej predžalobnú výzvu, v ktorej okrem iného uviedol, že mu žalovaná v mesiaci august po výzvach vrátila 100,- Eur a zostatok nevrátenej pôžičky 445,- Eur žiada vrátiť od doručenia výzvy. Z listu vyplýva aj upovedomenie, že nesplnenie bude mať za následok uplatnenie nároku na súde, vrátane trov konania. Žalobcovi bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, bol mu určený právnik na zastupovanie pred súdom Centrom právnej pomoci, kancelária Svidník, Sovietskych hrdinov 102, 089 01 Svidník rozhodnutím zo dňa 11.02.2014 sp.zn. 1068/2014-KaSK, reg.č. 7462/2014. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz dňa 20.06.2014 voči ktorému žalovaná podala odpor. Z odôvodnenia odporu vyplýva, že súhlasí s tým, že žalobca jej požičal 445,- Eur a zároveň doplnila, že ak žalobca uvádza, že mu peniaze nevrátila, tak zavádza súd, nezakladá sa to na pravde. Voči žalobcovi splnila dlhy do posledného centa. Peniaze mu vrátila v dobrej viere bez potvrdenia, aby mala od neho čím skôr pokoj. Ako dôkaz, že peniaze vrátila predložila potvrdenie zmluvy o úvere, o ktorý požiadala jej dcéra. Žalobca

predložil pokladničnú potvrdenie OTB banky Slovensko a.s., pobočka Svidník, Centrálna 817/21, Svidník zo dňa 11.06.2013 o 9,04 hod. s tým, že z čísla účtu XXXXXXXXXX/5200 s menom klienta žalobcu bol vykonaný výber vo výške 550,- Eur. Na potvrdenke je rukou písaný text v znení, že dňa 11.06.2013 poskytol úver pre Y. vo výške 545,- Eur vrátiť do mesiaca 11.07.2013, podpis L., Y.. B. tvrdila, že vrátila finančné prostriedky prostredníctvom H. Y., svojej dcéry. Táto sa mala koncom septembra vrátiť domov z Ružomberka, jej sestra Y. zobrala pôžičku a dala mame peniaze. Svedkyňa mala cestu dole, matka jej povedala, že by zanesla peniaze pánovi L.. Zastavila sa u pána L., dala mu peniaze, on ju pozval na kávu. Ona odmietla, že nie a odišla. Uviedla, že žalovanému vrátila 450,- Eur. Iba oni dvaja boli prítomní tohto úkonu a k tomu došlo pred dverami do bytu žalobcu. Svedkyňa nevedela uviesť adresu bydliska žalobcu, taktiež nevedela uviesť v akých bankovkách boli vrátené peniaze s tým, že tieto boli v obálke, tieto neprepočítala, obálka bola biela, rozmer obálky nevedela uviesť, táto bola otvorená. Ku spôsobu vrátenia 450,- Eur uviedla, že peniaze odniesla žalobcovi, tie tam boli, zazvonila, matka predtým volala žalobcovi, že ju bude čakať, dvere boli otvorené, išla hore, nevedela uviesť presne aké to bolo poschodie. Zaklopala, žalobca tam stál, dala mu obálku s peniazmi do ruky, tento sa mal vyjadriť, že poď na kávu s tým, že nejde, lebo sa ponáhľa, lebo má maloleté dieťa pri svokre. Žalobca mal zabuchnúť dvere a svedkyňa odišla. Žalobca spochybnil hodnotnosť svedkyne a zároveň tvrdil, že mu žiadne finančné prostriedky vrátené neboli.

11. Podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12. Podľa ust. § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

13. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Odvolací súd konštatuje, že vo veci súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a k uvedenému dodáva.

15. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ide teda o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010). Ak teda žalovaná tvrdí, že pôžičku vrátila, bolo jej povinnosťou označiť a predložiť súdu prvej inštancie relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Žalovaná preukazovala vrátenie peňazí tým, že jej dcéra Y. Y. jej mala poskytnúť 7.689,60 Eur titulom pôžičky a zároveň tým, že jej ďalšia dcéra H. Y. mala požičanú sumu vrátiť pred bytom žalobcu. Súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy, ktorá navrhla žalovaná zákonným spôsobom. Tieto dôkazy aj vyhodnotil podľa svojej úvahy, ktorú odvolací súd považuje za zodpovedajúcu pravidlám formálnej logiky. I odvolací súd má za to, že zmluva o pôžičke medzi Y. Y. a H. Y. zo dňa 20.09.2013 na sumu 7.689,60 Eur nesúvisí s predmetom konania ani so spôsobom splnenia povinnosti medzi stranami sporu. Vrátenie pôžičky H. Y. žalovaný poprel, pričom odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že označenie vrátených peňazí tak, že išlo o bielu obálku a iné relevantné dôkazy svedkyňa nevedela uviesť, ani rozmer obálky, zároveň je tu rozpor čo do sumy, pretože svedkyňa uviedla, že vrátila 450,- Eur a že sa jednalo o bankovky vo výške 455,- Eur. V konaní teda naozaj nebol preukázaný opak dôkazu, teda splnenie povinnosti zo strany žalovanej. Odvolací súd súhlasí i so záverom súdu prvej inštancie, že išlo o platnú zmluvu o pôžičke a žalovaná ani uzavretie tejto zmluvy o pôžičke nepoprela. Žalobca skutočne predložil dôkaz o výbere hotovosti 550,- Eur, i podpis

žalovanej dňa 11.06.2013 s tým, že jej úver poskytol a má peniaze vrátiť do 11.07.2013. Žalobca teda tvrdil skutočnosti navodzujúce žalované právo a žalovaná okolnosti právo toto vylučujúce síce tvrdila, ale nepreukázala. Aktuálna skutková a dôkazná situácia v spore bola taká, že žalovaná nepreukázala vrátenie požičanej sumy.

16. Odvolacie námietky žalovanej neboli spôsobilé privodiť záver odvolacieho súdu o tom, že žalovaná požičanú sumu vrátila, teda rozhodnutie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 445,- Eur, úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 445,- Eur od 12.07.2013 do zaplataenia, i rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu k Centru právnej pomoci je vecne správne. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok okrem výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola, tak ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyššie oslobodená od platenia súdneho poplatku. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. d/ zrušil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok, pretože neide o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli po rozhodnutí súdu prvej inštancie.

18. Vo vzťahu k trovám konania medzi žalobcom a žalovanou i odvolacím trovám odvolací súd konštatuje, že i na strane žalobcu existujú dôvody pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Na základe toho mu bolo určené Centrum právnej pomoci ako zástupca v spore. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť rozhodol súd prvej inštancie vecne správne, keď zaviazal neúspešnú žalovanú k náhrade trov konania vo vzťahu k Centru právnej pomoci. Preto i odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho postupom podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania ako úspešnej strane sporu v plnom rozsahu voči neúspešnej žalovanej.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.